

Krystyna Hahuła

Nowy Łowicz (obecnie Borowo), st. 2,
gm. Kalisz Pomorski, woj.
koszalińskie, AZP 31-16/1

Informator Archeologiczny : badania 25, 72-73

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nowy Kraków, st. 1
gm. Darłowo, woj. koszaliń-
skie
AZP 12-23/138

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadzili mgr mgr Krystyna Hahula (autorka sprawozdania) i Ignacy Skrzypek. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków i Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury wielbarskiej, groby z młodszej epoki brązu i okresu halsztackiego oraz osada z okresu halsztackiego.

Celem badań była weryfikacja danych archiwalnych i szczegółowa inwentaryzacja pola kurhanowego. Zlokalizowano w sumie 25 kurhanów w 2 strefach.

W strefie północno-wschodniej leży kurhan nr 1, częściowo rozpoznany w 1937 r. przez D. v. Kleista i następnie H. J. Eggersa. Z grobu w centrum pochodziło naczynie grupy V wg R. Schindlera, odkryte przypadkowo w 1926 r. H. J. Eggers odkrył w sumie 8 grobów, w tym z młodszej epoki brązu, wczesnej epoki żelaza i grób skrzynkowy. Uznał je za starsze od cmentarzyska kurhanowego, natomiast jego chronologię ustalił na wczesny okres rzymski.

Najpewniej całe stanowisko posadowione jest na glinie ciężkiej, z niej zbudowane są również nasypy kurhanów, co utrudniało badania zarówno w 1937, jak i 1991 r. Do badań wybrano kurhan (nr 2) średniej wielkości (śr. ok. 13 m, wys. 1,2 m), zbadano 3/4 obiektu, pozostawiając ćwiartkę północno-wschodnią. Ceramika znaleziona w nasypie potwierdziła datowania kurhanów na wczesny okres rzymski. W ćwiartce północno-zachodniej natrafiono na 2 jamy z ceramiką osadową z okresu halsztackiego i ułamki blaszki z brązu.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

Nowy Łowicz (obecnie Boro-
wo), st. 2
gm. Kalisz Pomorski, woj. ko-
szalińskie
AZP 31-16/1

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Krystyna Hahula. Częściowo finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków i Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej.

Kontynuowano badania w strefie północno-wschodniej cmentarzyska, gdzie rozpoznano kolejne 4 kurhany (nr 54, 55, 57 i 60) i rozpoczęto sprawdzanie płaskiej przestrzeni międzykurhanowej między obiektami 61 i 57 oraz zbadano kurhan 33 zlokalizowany w partii centralnej stanowiska.

W kurhanach 54, 57 i 60 odkryto pochówki ciałopalne jamowe, usytuowane w obrębie warstewki popieliska, zalegającej na poziomie podstawy nasypu kurhanów, najpewniej pozostałości stosów ciałopalnych. W warstwie popieliska odkrywano kości ciałopalne, potłuczone naczynia (kurhan 57 — grupy IA i Xb wg R. Schindlera) oraz miejscami fragm. przepalonych bełek. W kurhanach 57 i 60 natrafiono ponadto na wtórne groby ciałopalne. Obiekty te umieścić można w horyzoncie faz B₂/C₁-C₁.

Ten sam horyzont reprezentują po raz pierwszy odkryte 4 groby płaskie, zlokalizowane w przestrzeni międzykurhanowej. W jednym przypadku grób jamowy naruszył wkop grobu szkieletowego (grób 2 i 2a).

W kurhanie nr 55 odkryto szkieletowy grób kobiety (45-50 lat) z fazy B₂/C₁, wyposażony m.in. w zapinki z brązu AV 96 zdobione srebrną łożoną folią i AV 126 ze srebrną folią,

srebrną klamerkę esowatą typu B i złoty wisiołek kulisty oraz 2 srebrne bransolety zmijowate. Przy metalach zachowały się fragm. tkanin wełnianych, natomiast przy igle na czaszce resztki tkanin i włosów.

Kurhan nr 33 krył 2 pochówki szkieletowe z fazy B₂/C₁. Z grobu usytuowanego w centrum (nr 1) pochodzą m.in. zapinki z brązu: AV 124 oraz AV 96 z resztkami srebrnych złożonych folii i srebrna klamerka esowata typu B, natomiast z grobu nr 2, usytuowanego na południowo-zachodnim skraju kurhanu, m.in. kolca z 69 paciorków bursztynowych i szklanych, w tym 2 ze złotą wkładką. Pod warstwą humusu pierwotnego kurhanu odkryto ponadto starsze od cmentarzyska kultury wielbarskiej 2 prostokątne paleniska, z których jedno naruszone było przez wkop grobu nr 2.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

Oblin, st. 5
gm. Maciejowice, woj. siedleckie
AZP 68-71/—

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Katarzyna Czarnecka przy współudziale mgr. Z. Nowakowskiego. Finansowane przez Wydział Spraw Społecznych Urzędu Wojewódzkiego w Siedlcach. Szósty sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i z okresu wpływów rzymskich.

Przebadano 650 m², odkrywając 61 grobów ciałopalnych, w tym 35 popielnicowych i 26 jamowych.

Najwcześniej datowanym znaleziskiem jest zapinka żelazna odmiany B, zapinka mi-sieczkowata i żelazna, klamra okrągła z guzkiem wysuniętym na trzpieniu. Z fazy A₃ pochodzą zapinki odmiany M, a z fazy B₁ br. zapinka A 53 i żelazna trąbkowata odmiany 1 wg T. Liany. Najliczniej reprezentowana jest faza B₂, z której pochodzą zapinki oczkowe serie pruskiej, sprzączki półkoliste i z rozwidlonym kolcem, a z broni — groty i umba typu 7a i 7b oraz groty strzał i grot z trzema zadziorami, analogiczny do znalezionej w 1987 r. Znaleziono również fragm. okuć azurowych pochwy miecza.

Najpóźniej datowane są 2 zapinki brązowe pochodne od silnie profilowanych. Najciekawszym znaleziskiem jest brązowa zapinka zdobiona emalią, importowana zapewne z Galii lub Nadrenii, typ I.32 wg Exnera.

W sezonie 1991 prowadzono prace w części cmentarzyska położonej wyżej i bardziej narażonej na zniszczenie podczas orki. Duża liczba grobów zachowana jest tylko w postaci spągu jamy.

Założono 2 wykopy sondażowe na sąsiednim polu w odległości 15 i 45 m od północnej krawędzi tegorocznych wykopów. Oba sondaże dł. 12 m nie wykazały śladów kulturowych, co pozwala na sugestię odnośnie do przypuszczalnego skraju cmentarzyska.

Oslonki, st. 1, gm. Osiećciny, woj. włocławskie patrz neolit

Paprotki Kolonia, st. 1
gm. Miłki, woj. suwalskie
AZP 21-73/2

Muzeum Okręgowe w Suwałkach
Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadzili mgr mgr Anna Bitner-Wróblewska, Jerzy Brzozowski oraz Małgorzata Karczewska i Maciej Karczewski, przy współpracy mgr. Jerzego Siemaszki. Finansowane przez Konserwatora